

skulde blive glemt, vil bede den højtærede Minister om at gentage.

Jørgensen: Som det fremgaar af Betskningsen Nr. 48, og som det allerede er sagt af Finansudvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Andreasen, har der været afholdt Samraad mellem den højtærede Kirkeminister og Finansudvalget om Istandsættelsen af Birkerød Kirke. Det fremgik af det ærede Medlems Tale, at der ikke alene var Tale om Istandsættelse, men at det i nok saa høj Grad var en Udvidelse af Kirken, det gjaldt, idet der er skaffet Pladser til et Par Hundrede Mennesker mere end tidligere. Denne Udvidelse af Kirken har været nødvendiggjort af det stedse stigende Befolkningstal derude, idet Birkerød Kommune er vokset med omtrent 2 000 Indbyggere i den sidste Snes Aar. Denne betydelige Forøgelse af Indbyggerantallet falder navnlig paa Birkerød og Birkerød Bys Omegn. Der har derfor i længere Tid vist sig Trang til en saadan Udvidelse, og da man samtidig med, at man fik denne nødvendige Udvidelse af Kirken, kunde hjælpe paa et andet Omraad, nemlig paa den store Arbejdsløshed derude, fandt Sogneraadet, at nu var Tiden inde til at foretage denne Udvidelse. Jeg vil gerne her sige den højtærede Minister og det høje Finansudvalg en Tak, fordi de har taget saa imødekommende og forstaaende paa denne Sag, som er blevet bragt frem derudefra, og jeg vil udtale Haabet om, at denne Velvillie ved Finanslovens tredie Behandling vil give sig et positivt Udtryk i et Forslag om Tilskud til denne Foranstaltning.

Kirkeministeren (Dahl): Fra det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har der været fremsat Ønske om at yde et Tilskud til Restaurering af den gamle Klosterkirke ved Odense, Dalum Kirke, og der har fra ærede Medlemmer været fremsat lignende Ønsker med Hensyn til Birkerød Kirke. Jeg kan udtale, at jeg vil gøre, hvad der staar i min Magt, for at der kan blive bevilget et Tilskud til Restaurering af disse to Kirker; men det er jo vanskelige Tider, vi lever i, i økonomisk Henseende, vanskelige ogsaa for Statskassen; alle maa under disse Forhold være med til at slaa af paa Kravene, og det er rimeligt, at Finansministeren faar et afgørende Ord med ved Forhandlingen om denne Sag. Men, som sagt, fra min Side skal det ikke mangle paa en varm anbefaling for at give Støtte til disse to Kirker, og

hvis de ikke faar den, saa er det paa Grund af den haarde Nødvendighed, som er over os alle.

Med det samme vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, at jeg kan godt gentage dette, at jeg vil foreslaa den samme Tekstanmærkning til Finansloven, som har været paa de to sidste Aars Finanslove, om at yde et ekstraordinært Tilskud paa 600 Kr. til Præsterne i forskellige af de største Provinsbyer. Jeg bliver mere og mere overbevist om, at et saadant Tilskud er nødvendigt. For Øjeblikket er der to 1ste Klasses Embeder i to af vore Provinsbyer ledige. I det ene Tilfælde ydes der disse 600 Kr., og dog er der kun tre Ansøgere dertil. I det andet Tilfælde ydes der ikke de 600 Kr., og der er der kun to Ansøgere. Det falder vanskelig at fremkalde Ansøgere selv til 1ste Klasses Embeder i de store Provinsbyer paa Grund af de dyre Leveforhold der, saa jeg anser det for nødvendigt at raade Bod paa dette Forhold, saa vidt det staar i min Magt, blandt andet ved at stille dette Forslag til tredie Behandling.

Saa kommer jeg til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Povlsen angaaende Anvendelsen af 22 000 Kr. af den københavnske Kirkeligning til Opførelsen af et Sakristi ved Kristkirken og angaaende Revisionen af københavnske Kirkers Regnskaber. Det ærede Medlem gjorde ganske rigtigt opmærksom paa, at der mellem Kirkeministeriet og Københavns samlede Kommunalbestyrelse var en Divergens i Opfattelsen af det berettigede i at anvende de omtalte 22 000 Kr. af den københavnske Kirkeligning, og han spurgte mig om, hvilken Opfattelse jeg havde deraf, idet han rigtigt gjorde opmærksom paa, at det Pengebeløb, der her er Tale om, var blevet anvendt eller i hvert Fald bevilget under den tidligere Kirkeminister. Naar jeg har udtalt min Opfattelse af Berettigelsen, venter jeg, at det ærede Medlem ogsaa vil fremsætte sin, thi det gjorde han jo ikke i sin første Tale. Det kunde have haft sin Interesse for mig at faa at vide, allerede da det ærede Medlem første Gang havde Ordet, hvad han mente om Berettigelsen, men det kommer vel saa senere.

Fra dette Spørgsmaal balancerede det ærede Medlem saa over Biskop Ostenfeld som Mellemlid over til en Omtale af den københavnske Kirkefond og de københavnske Kirkeforhold i det hele taget, skønt jeg egentlig ikke synes, at dette hører hjemme ved en anden Behandling af Finansloven, efter at vi har drøftet det ret